

DE KORHAAN

Vogelwerkgroep het Gooi e.o. Jaargang 2 no. 1

Secr. mevr. R. de Wijs - Tabois, Stalpaertstr. 1, Hilversum

Telefoon 02150 - 12928

.....

BELANGRIJK WERK

Vogelwerkgroep het Gooi is op 3 februari 1967 opgericht. Iets meer dan een jaar geleden. Er werd op de oprichtingsavond o.a. besloten eerst de kat uit de boom te kijken - een nuttige bezigheid voor een vogelliefhebber - voordat tot een definitieve organisatievorm zou worden overgegaan. Zo werd het voorlopig "Vogelwerkgroep het Gooi e.o.". Uiteraard is dit "voorlopige" een onbevredigende zaak. Betalende leden hebben het recht mede het beleid van hun organisatie te bepalen. Over de structurele vorm van onze "groep" zullen de leden zich spoedig (zie agenda) kunnen uitspreken.

In het voorbije jaar heeft de vogelwerkgroep haar bestaansrecht wel bewezen. Tal van taken zijn aangevat en met de dag is het duidelijker geworden, dat er heel veel te doen is

Het vogelleven in het Gooi wordt ernstig bedreigd, omdat de Gooise natuur wordt bedreigd ! Er moet in ernstige mate rekening worden gehouden met de verdwijning van de korhoenderspopulatie op onze heide. Misschien niet door een drukker be- loop van de hei, maar wel door verdere uitvoering van plannen van allerlei aard. Plannen, vooral op het gebied van wegebouw welke tot ver na 1980 reiken.

De "Bussumse hei" zal vrijwel volledig verloren gaan door het doortrekken van de Franse Kampweg naar het verkeersplein bij Kamp Crailo. Hier broeden onze laatste "hei-wulpen" en zingt een van onze laatste boonleeuweriken. De nachtzwaluw is al verdwenen en de geelgors is in het Gooi zeer zeldzaam geworden. Het zijn maar enkele voorbeelden.

Het afknabbelen van het natuurgebied is nog lang niet tot staan gebracht. Wat zal er straks van "Ruimteliijk" het Gooi over zijn ? Een bebouwde Hilversumse Meent naast een stad op de grasvlakte bij Huizen ? Er zullen wegen komen langs het Laarder wasmeer en door de Bempolder. Het Naardermeer wordt volledig ingesloten door een cirkel van rijkswegen. Helaas is maar al te dikwijls een weg met een liniaal geprojecteerd en niet met het hart....

Veel ontwikkelingen zullen niet tegen te houden zijn. De stedelijke bevolkingsgroei is niet af te remmen. Maar er zijn kansen op behouden. Eénvoorbeeld. De gemeente Naarden heeft een miljoenen verslindend recreatieplan in voorbereiding, dat het gehele gebied tussen toekomstige Rijksweg om de Noord (Muiderberg) en het Gooimeer omvat. Campings, boschages, jachthavens.... Maar tussen Ford Ronduit (Rijksweg 1) en de haven van Huizen zal de natuur niet worden aangetast. Er staat de autoriteiten nog geen vast plan van beheer voor ogen voor o.a. het kustgebied tussen Ford Ronduit en Oud-Valkeveen met die machtige rudimenten uit de Zuiderzee tijd. Met Uw hulp willen wij een rapport samen stellen en dat de gemeenten (de Gooi-raad) aanbieden in vertrouwen, dat hier geen rijwielpad zal komen, maar wel een reservaat met mogelijkheden op excursies voor eenieder. Een reservaat ook zichtbaar vanuit de "zee", zodat een royale strook water langs de rietzoom (aan de "zeezijde") bevrijd zal blijven van ronkende motorboten. Misschien dat hier dan toch nog de lepelaars en aalscholvers komen fourageren, het wauwaapje broeden, de bosrietzangers en de karekieten en de baardmannetjes misschien, dat de waterrietzanger en grote pieper, welke ik er eens zag, er blijven komen "pleisteren".

Er zijn dus toch kansen! Maar we moeten er nu "inspringen" we zijn al bijna te laat. Daarom ook is de "Avifauna van het Gooi" van eminent belang. Onze vereniging kan- met Uw hulp- belangrijk werk verrichten!

Bs.

Rapport kuststrook Oud-Valkeveen

Ons lid, de heer N.J.Dwars, Prinsenstraat 15 te Hilversum heeft zich berêad verklaard de gegevens over de kuststrook tussen Oud-Valkeveen en Fort Ronduit (Naarden) te verzamelen en te verwerken in een rapport. Hij zal dus graag waarnemingen ontvangen- ook heel oude- zowel op ornithologisch als botanisch gebied. Broedgevallen, nestvondsten, waarnemingen van trekvogels etc. etc. Ook verslagen van excursies naar dit gebied, welke ongetwijfeld hier en daar nog in particuliere archieven (KNNV b.v.) rusten, zijn bijzonder welkom. Graag op korte termijn uw medewerking!

Uit "Natura" dec. 1967 : "De blauwe zeedistel"

Inmiddels zijn er, nu de inpoldering snel opschiet, in de naaste toekomst zeker nog belangrijke wijzigingen in het vegetatiedek te wachten. Hoe zal het vergaan met planten als blauwe zeedistel, kruisdistel, zandhaver zeepostelein en kattedoorn?

Dit alles in de veronderstelling, dat de "wilde" flora niet door verdere aanleg van recreatiegelegenheden praktisch verloren gaat, zoals het geval is geweest bij het vroeger zo interessante kustgebied tussen Oud-Naarden en Huizen, dat door de aanleg van een rijwielpad erlangs bijna alles heeft ingeboet.....

A G E N D A

..... voor de komende maanden
.....

Contactavonden

- 22 februari : dr. P.L.Ploeger te Bussum zal spreken over : "De vorming van ondersoorten bij arktische ganzen en zwanen tijdens de laatste ijstijd". De lezing wordt toegelicht. Leden worden en deze avond tevens in de gelegenheid gesteld eigen dia's te vertonen. (Leden hebben vrij toegang) Met dia's.
- 28 maart : Jan van de Kam te Helmond, zal zijn kleurenfilm "Vogels van het wad" vertonen. Entree f. 1.- (Introductie's f.2.-)
- 25 april : algemene ledenvergadering. Vaststellen van statuten en huishoudelijk reglement. Bestuursverkiezing etc.

Deze drie bijeenkomsten worden gehouden in de bovenzaal van de Openbare Leenzaal en bibliotheek, 's-Gravelandseweg, Halversum (t/o de AVRO-studio). Aanvang steeds 20 uur !

Excursies

- 4 mei : Met particuliere auto's naar Oostelijk-Flevoland (morinelplevierren).

Er zijn enkele instructie-excursies in eigen omgeving in voorbereiding in verband met de inventarisatiemethode voor de Avifauna van het Gooi.

Vermoedelijk op zaterdag 28 april zullen wij een groep leden van "Noordhollands Noorderkwartier" ontvangen voor een bezoek aan de balderende korhanen.

Diversen

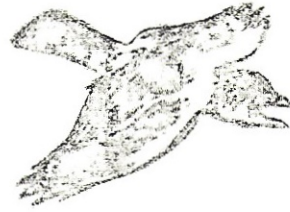
- 24 februari : Jaarvergadering van de Ned. ver. tot bescherming van vogels te Amsterdam. Jan van de Kam zal o.a. de film "Grote Sterns" vertonen.

.....

Het is verboden artikelen uit dit blad over te nemen, te vermenigvuldigen of te kopiëren tenzij met schriftelijke toestemming van de redactie.

WAAANEN MET VOGELS

In de barre winter van 1962/63 had ik een wilde zwaan in mijn Jageren. Twee maanden lang zijn leven had hij aan de Hünzer politie te danken, die de uitgeputte vogel bij het Ijselmeer vond. Eerst schrok ik wel even, toen ik de zwaan zag. Wat moest ik met zo'n grote vogel! Direct daarop flitste het door me heen, jij zal zo een uitgeputte zwaan zijn en iemand weigert jou gastvrijheid. Ik verhuisde de zwakke vogel naar de bijkeuken, waar een deel voor hem werd aangeschut. In het begin was de overgang van het ruime Ijselmeer als otensbak, naar een bescheidenbeslagken wel een heilloos zaak. Maar alles went. Het eten uit een bak. Met een servet on. Dit laatste vanwege de norspartijen. Uiteindelijk kon zijn besmeurde jas niet naar de stonerij gebracht worden.

Al gauw liet de zwaan horen, wat hij aan geluiden produceren kon. Een heeler trompetgeschal weerklonk, als ik naar (dit wist de vogel alleen) optilde. Zo mooi klonk het, dat ik me moest beheersen, om de vogel niet af en toe van de grond te tillen.

Op een goede dag liet hij een geluid horen, dat leek op het geroep van een tram. Vol goede bedoelingen imiteerde ik het geluid. Uitspreken liet de zwaan me evenwel niet. Met een daverende klap belandde zijn zijn sterke vleugel op mijn niets vermoedende hoofd. De grote Beer, het Zuiderkruis en vele andere sterren tolden uit het firmament en uit de minhoop Jax sterren terras, als een boze geest, een grimmige hoofdpijn, die mij de gehele dag in zijn macht hield.

Ik meen nu te weten, wat de zwaan met dit geluid bedoelde. Hij zei: "Klap hebben"?. Met een vraagteken. Waarschijnlijk heb ik toen geantwoord: "Klap hebben!", met een uitroepteken. "Zwaans" valt niet mee.

Kauwen, door het publiek meestal kraaien genoemd, spreken in minder gevaarlijke taal. Het "kauws" heb ik geleerd, toen ik verloofd was met een jong kauwenmeisje. Toen ze zijn oudste zoon beter leerde kennen, heeft ze me in de steek gelaten. De leeggekomen ruimte werd snel ingenomen door een vriendelijk jong kauwenmeisje met een gebroken poot. Edoch, op een goede dag ontmoette ze een kauwenheer met flink posituur. Onze liefde verbleekte. Nu komt ze nog alleen maar eten halen. Op dese manier zou je een minderwaardigheidscomplex krijgen.

Toch ben ik intussen weer verloofd geraakt. Met een fleurig klein kauwenmeisje, wiens vorige bazin bij de NTS werkte.

Als kauwen kennissen van je zijn, laten ze een helder kort „kàk" als groet horen. Je verloofde begroet je met trillende staart en vleugels, vergezeld van een lang „káááá" "Kèè" zeggen jonge kauwtjes tegen degeen, die ze voert. Maar als een liefhebbende kauw schor en nasaal "kuah" laat horen en op je schouder gaat zitten, pas dan op. Voordat je het weet, krijg je een deskundig, met speeksel fijngepakte insectencroquet in je mond geschoven. Tijd om de smaak van zo een liefdeshapje te onderzoeken geef je je zelf in zo een geval beslist niet. Toch prefereer ik kauwenprak boven zwanenmep.

Vogels die een poos te gast zijn, begroeten hun verzorger wel in hun soorteigen taal. Dodaars liet een duidelijk "pùh pùh" horen, als hij me zag. Roodkeelduiker deed het met een zacht "gak gak". De begroeting met de duiker heb ik op de band opgenomen. Helaas is niet te horen, wie van de twee nu de roodkeelduiker is.

Esperanto komt ook voor in de vogelwereld. Wanneer een sperwer met hoge snelheid door de tuin jakkert, klinkt het schelle hoge "siet" der koolmezen. Alle vogels vluchtten in paniek tussen de struiken. Opeens is de tuin vogelloos en lijkt verlaten. Ook de koolmees in de zitkamer zocht dekking. Onder de kast. In afwachting van het "all clear" signaal.

Zo valt er nog veel over de geluiden der vogels te vertellen. Maar plaatsgebrek dwingt mij, de snavel te sluiten.

Carla Holzenspies.

p.s.

Staakmans, de blauwe reiger, staat weer ergens te vissen in het IJsselmeer. Toen we hem de eerste keer uitlieten, was het een armoedige vertoning. Zielig sloeg hij over de kop. Nu verliep dat anders. Met een snelle aanloop ging hij op de wieken, vouwde zich, volgens de regelen der kunst, in een z-houding op, om met een krachtige vleugelslag aan de horizon te verdwijnen. De nacht te voren was hij druk aan het donderjagen geweest in zijn verblijf. Overal klom hij op en liet grote visitekaartjes achter. Het valt niet mee, om vlot een reiger beet te pakken. Dolksnavel beetpakken en arm om de vleugels slaan moet gelijktijdig gebeuren. Met zijn magere steltpoten begint de reiger zich druk te verweren, rukt zijn grote snavel op de lange steel los, slaat met een van zijn flinke vleuggellappen je bril van je gezicht en vlucht in de verste hoek. De grote gele schelvis ogen volgen al je bewegingen met nauwgezette angst. Altijd geeft je het een grote voldoening, als je de hoge slagersrekening, in reiger omgezet, vlot in de lucht ziet verdwijnen.

Eidereenden en de stookolie

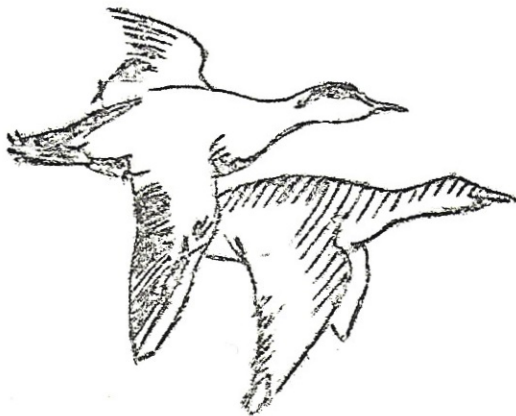
De vogelwerkgroep van de CJM heeft zich bezig gehouden met een telling van door stookolie aangetaste en omgekomen vogels op de Waddenzee en speciaal op Terschelling. Alle eidereenden, die nu nog op de Waddenzee rondzwemmen en met stookolie in aanraking zijn geweest, zullen vermoedelijk nog sterven. De olie is vooral gesignaleerd ten zuiden van de lijn Harlingen-Terschelling. Tot dusver zijn naar schatting ongeveer 4000 eidereenden door stookolie omgekomen. Dit is een zeer hoog percentage van de totale Waddenzee-populatie. In 1966 kwamen bij tellingen tot een totaal van 39.000 eidereenden (Limosa 40.4). In januari van dit jaar bedroeg het aantal eidereenden op de Waddenzee zeker 40.000 (vermoedelijk wel 50.000). De vraag is in hoeverre de Nederlandse broedvogels hierbij betrokken zijn. Merkwaardig is de sterfte onder de mannetjes : liefst 71 procent. Dit percentage is op Texel echter lager : 50 procent. Over de verhouding van het aantal mannetjes ten opzichte van de vrouwtjes, is echter niets bekend.

Ook zwarte zeeëenden zijn ernstig door de stookolie getroffen. Onder de 437 op Terschelling gevonden stookolieslachtoffers bevonden zich 12 zwarte zeeëenden. De telling op Terschelling werd op 3 en 4 januari gehouden. De soortenlijst ziet er als volgt uit met achtereenvolgens het aantal, dat zichtbaar door stookolie was aangetast, dat niet zichtbaar door stookolie was aangetast en het totaal :

zeekoet 24, 4, 28 ; alk 3, 3, 3 ; zwarte zeeëend 42, 14, 56, grote zeeëend 1,-,1 ; middelste zaagbek 2,-,2; drieteenmeeuw 4,2,6 ; stormmeeuw 3,-,3; kokmeeuw,-,4,4; dwergmeeuw,1,-,1; grote mantelmeeuw 2,2,4; zilvermeeuw 6,10,16 ; noordse stormvogel 3,1,4; jan van gent 1,1,2; toppereend -,1,1 ; wilde eend -,1,1 ; brilduiker 1,-,1 ; bergeend -,2,2 ; fuut 1,-,1 ; steenloper -,1,1 ; bonte strandloper -,1,1 ; eidereend 45 m.,14 vr., 4 e.j.m.; 294 mn., 125 vr., 14 e.j. m, 2 e.j. vr., totaal 498 ; scholekster -,5,5 ; wulp -,1,1 ; kemp-haan -,1,1 ; velduil -,1,1 ; fazant -,1,1 ; spreeuw -,1,1 ; niet gedeterm. 3. Totaal aantal dode vogels : 649.

De doodsoorzaak moet worden toegeschreven aan een dunne olie-achtige vloeistof, zeer waarschijnlijk een afbraak-produkt van olie, dat op het verenkleed van de vogels nauwelijks zichtbaar is. De meeste besmette eiders hebben helaas deze olie ook binnen gekregen.

L. Osyck

de aanvulling, op het artikel in de vorige "Korhaan" over het
 Leegieskamp, lijkt nu een verduidelijking over de draadslachtoffers
 in dit gebied, een goede uitbreiding van de bestaande gegevens.
 Ik beschik over aantekeningen van eind 1963, voornamelijk van
 mijzelf en verder van G. Urding en H. Verlaet.

Het terrein waar de dode vogels zijn gevonden is niet groot :
 ongeveer 1 km lang en 10 meter breed. Het grootste deel van de
 gevonden exemplaren is afkomstig van het "kooiebed", het zo in
 Bussum genoemde voorverwarmingsbassin van het zwembad aan de
 Kooiweg.

De hoogspan ingedraaide lopen hier precies over het "bed"
 is ongeveer vijftig meter breed. De vogels vliegen tegen de
 draden, vallen in het water en kunnen, doordat ze meer de kant
 drijven, gemakkelijk worden verzameld.

De lijst : kievit, 5, kolmees 1, waterhoen, 2, houtduif 4,
 postduif 1, vink 1, zanglijster 5, spreeuw 2,
 waterhoen 2, merel 4, knobbelneus 1, blauwe
 reiger 1, meerkraai 2, buisruiter 3.

De kolmees was geringd in Nederland : in 1953 in Letland. De vogel
 werd dus als draadslachtoffer, in 1964 in Bussum terugge-
 vonden.

Ik zal graag nog opgave ontvangen van andere plaatsen in het
 Gooi waar regelmatig draadslachtoffers worden aangetroffen.
 Ook gegevens van soorten (en aantallen) zijn welkom.

G. Suhr
 Kuyp vlied 52, Noordlin

.....

..... VALKEN EN RUIT (door E. Osieck)

Op vrijdag 26 januari vond ik bij ons huis een dode sperwer. De
 vogel was tegen een ruit gevlogen. Het was een vrouwtje (17 cm)
 en een nog ten licht goed exemplaar. Een wilde achtervolging
 van waarschijnlijk een koolmees was de roofvogel noodlottig ge-
 worden ; de koolmees vlak langs de ruit in de boeien, de sper-
 wer er tegen op.

Ook in de winter 1965-1966 vond ik een dode sperwer (mannel. ex.
 31 cm), welke eveneens tegen een ruit was opgevlogen, in dit
 geval een vintaraan. Slechts eenmaal eerder troef ik bij dit
 raam een dode vogel aan, namelijk een zanglijster.

Roofvogels schijnen door een wilde achtervolging, van de prooi,
 zich vaker tegen ruiten dood te vliegen. Bij Oud-Valkeveen
 belandde eens een boomvalk tegen een ruit. Men kan het doodvlie-
 gen van vogels tegen ruiten voorkomen door een wit motiefje op
 het glas aan te brengen of door voor een eenvoudige onderbreking
 van het oppervlak te zorgen, b.v. door een lijstje.

Overigens zal ik graag meer vernemen over "ruit-slachtoffers" in
 het Gooi.

Noord Crailoseweg 6, Huizen (Bussum)

Met belangstelling heb ik het artikel gelezen over Jan Veenman. Het heeft me aan het denken gezet. Dat de natuur niet zo prachtig is, kan ik regelmatig in mijn volières constateren. Wanneer de bloedspatten tegen de wanden zitten en ik, nog net op tijd, een hulpeloze vogel uit de scherpe snavel van zijn moordlustige aanvaller kan redden.

"Krengen zijn het toch ergens", denk ik dan. "Eet op" of "Wordt opgevreten" is blijkbaar het devies in de natuur. Maar wanneer een koppeltje staartmezen als van een muziekblad ontsnapte noten, luchtig converserend door de tuin vliegt, de koolmees in het begin van de winter "tātataa" laat horen, een woord, dat thuis hoort in de broedtijd, dan zeg ik geboeid: "De natuur is grandioos". Natura Artis Magistra. De Natuur is de leermeesteres der Kunst. Dat wisten de oudens al.

"En wat heb je aan reservaten? En wie profiteert er van?" vraagt Jan Veenman zich af. Voorzichtig wil ik opperen, dat misschien dié in de knel gekomen levensvormen in dit overgolle land ervan profiteren, voor wie een reservaat is opgericht. Wellicht hebben ook profijt mensen, die natuurfilms maken, met het doel het verband te laten zien tussen mens en dier binnen die natuur. In kleurige films kan het olifanten-minnende publiek dan duidelijk zien wat er anders aan flora en fauna verloren was gegaan, als er geen natuurbeschermers waren geweest, mannen met pofbroeken aan. Degelijke, duurzame pofbroeken, die bijtijds inzagen, dat de mens in een bloedarmoedige, steeds meer aftakelende natuur, ten gronde gaat.

Jan Veenman vervolgt met "Vogelbescherming is een keihard vak, geen zaak van enkele aderverkalkte mensen. En idealisme is een ziekte." Verstomd heb ik gestaan. Jarenlang heb ik contributies betaald aan Vogelbescherming, Natuurmonumenten en soortgelijke aangelegenheden. Uit puur idealisme. FOUT. Helmeaal FOUT !!! Ik ben geen idealiste. Ik heb aderverkalking. Géén geld meer voor de natuur. Op naar de huisarts.

Geslagen slenter ik naar mijn kleine volière. Tripsie - de door een kat geleewikte mereldame - kijkt me aan. Ouwe trips. Tien jaar is ze. Een hele leeftijd voor een merel. Zou zij nou aderverkalking hebben? Het zou best kunnen. Waarom een mens wel en een vogel niet? Maar toch, haar veren glanzen mooi en haar ogen staan nog steeds helder.

Er vliegt een gedachte door mijn hoofd. Had ik dat artikel wel goed gelezen? Haastig liep ik naar binnen. Even kijken, waar stond het ook al weer? Dat over die vogelbescherming. Ja hier:

"Dat het een keihard vak was, geen zaak van enkele aderverkalkte oude heren". Over fossiele vrouwen werd niet gesproken. Blijdschap stroomde door me heen. Ik heb geen aderverkalking ! De huisarts krijgt een tegoedbon. En dat idealisme een ziekte zou zijn ? Ach, ik vind met deze ziekte onder de leden, het leven pas de moeite waard worden. Oh ja, dat vergat ik bijna. Mijn huisarts draagt ook een pofbroek.....

Carla Holzenspies

.....

Landelijke inventarisatie fuut 1967

(Contactcommissie KNNV)

Evenals in 1966 werd in 1967 door middel van een groot aantal verzonden enquête formulieren getracht een redelijke indruk te krijgen van het aantal broedparen van de fuut in Nederland. Er werden tot dusver ruim 100 formulieren terug ontvangen. Opvallend is vooral, dat in veel gebieden een toeneming van de fuut valt te constateren in vergelijking met 1966. Het bleek mogelijk getelde gebieden in 1967 te vergelijken met het jaar daarvoor. Zo bedroeg het aantal futenparen in 1966 in Zuidholland : 470. Er trad hier een toeneming op van liefst 37 procent. In andere provincies vermeerden de futen zelfs met 20 tot 100 procent. Het gemiddelde bedroeg 49 procent ! Het aantal toegenomen paren bedroeg vermoedelijk 1000: van ongeveer 3000 in 1966 naar ruim 4000 in 1967 !

Een tweede aspect van het onderzoek had betrekking op de jongenproductie. Voorts werd een eventuele vergiftiging door pesticiden in het biotoop van de fuut bestudeerd. In verband hiermede werd een aanzienlijk aantal tellingen verricht van futen-concentraties. In deze concentraties werd de verhouding bepaald van oude- en eerste jaars vogels. Als voorlopig resultaat kwamen de onderzoekers (H.N.Leijs en ir. J.J.F.M. de Wilde) tot de conclusie, dat de jongenproductie bij futen nogal gering is. In Oostelijk Flevoland leverde een broedpopulatie van ruim 100 paren uiteindelijk slechts een kleine veertig jongen op, welke tot vliegvlugge eerste jaarsvogels uitgroeiden. Er waren echter ook gunstiger voorbeelden van twee tot drie vliegvlugge jongen per broedpaar, maar dergelijke hoge aantallen kwamen vrijwel alleen voor bij solitaire broedparen.

Voor het pesticide-onderzoek speciaal met betrekking tot gechlorreerde koolwaterstoffen werd uit een tiental geselecteerde gebieden een aantal eieren verzameld en geanalyseerd. De voorlopige analyseresultaten lijken verontrustend genoeg om dit onderzoek vooral in dezelfde en andere nieuwe gebieden nog vele jaren te herhalen en te vervolgen.

Dit jaar zal de broedvogelinventarisatie van de fuut slechts in enkele uitgezochte, rijke broedgebieden gecontinueerd worden. In "Limosa" zal nog een uitvoeriger verslag verschijnen.

.....

Wie voorziet de redactie van een verslag over de futenstand in Gooi- en Vechtstreek (plas-engebied!) ?

Over geld gesproken.....

Wist U, dat wij een nadelig saldo hebben van f. 254,63 !!!
Het is wel niet helemaal de realiteit want dank zij een donatie van niet minder dan f.200.-, kon het boekjaar met een nog redelijk "nadelig" van ruim vijftig gulden worden afgesloten.
Maar we zitten toch maar mee. Voor het boekjaar 1958 is een tekort begroot van ongeveer VIJERHONDERD gulden. En deze begroting is er op gebaseerd, dat ook maar niet één toekomstplan op korte termijn zal kunnen worden gerealiseerd: b.v. roeiboort, observatiehutten, nestbeschermers..... Op heel bescheiden wijze zal iets bijgedragen kunnen worden in de kosten van de Avifauna.

Daarom dringend verzoek om twee dingen:

1. stort zo spoedig mogelijk uw contributie voor 1968 minimaal f.5.- op postrekening 74 67 02 t.n.v. G. v.d.Kuip, Beresteinseweg 64, Hilversum (betaling contact is ook mogelijk tijdens de pauze van de contactavond op 22 februari a.s.)
2. verhoog met begrip voor de financiële problemen vrijwillig uw contributie.

Leden, die hun contributie reeds hebben betaald kunnen op 22 februari hun lidmaatschapskaart bij mij verkrijgen.

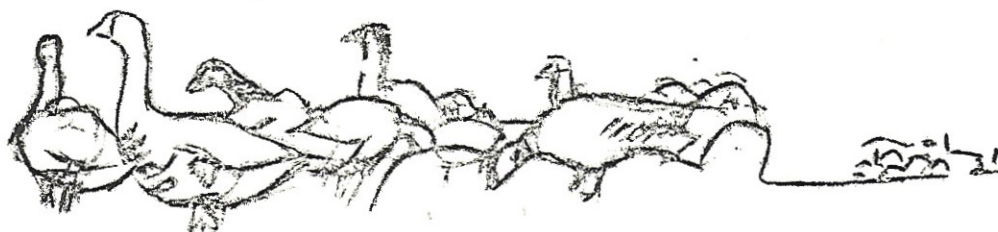
Hopende op een eindeloze stroom giro-overschrijvingen....

GvdK penningmeester

Ganzen-excursie

Er is een spreekwoord: "Ganzen krijgen de kost, maar zij moeten die plukken". Zo was het gesteld met de 24 dapperen in 6 auto's op weg naar Friesland. Sneeuwstormen onderweg, glibberige wegen.... Wat was het mooi in het Europa-reservaat, landschappelijk indrukwekkend. Maar het was deze dag niet voor de ganzen gemaakt, om een andere spreuk te hanteren. Met andere woorden; op deze befaamde pleisterplaats vertoonde zich geen gans. Maar, omdat de Gooiers er niet waren om ganzen te hoeden (dat was nog een gezegde), maar om ze te zien, werd de speurtocht onder leiding van de heer H.T.v.d.Meulen voortgezet. De bakker van Goengarijp bracht uitkomst. Iets verder op waren ganzen, bij duizenden, we dachten een zesduizend. In alle soorten, kol-, brand en rietgans in groot en klein formaat. Vlak langs de weg, bijna als kippen op een boerenerf. De boer gaf mild toestemming tot het betreden van zijn grondgebied. De ganzenexcursie was geslaagd!

De roodhalsfuut in gezelschap van een gewone fuut langs de Afsluitdijk vormde ten slotte een smakelijk toetje!

T e r u g m e l d i n g e n

Door de heer J. Taapken geringde vogels :

- kleine karekiet : geringd als volgroeid 6/9/59 Eemmond,
terug op 19/10/59 Tavarede, Portugal
- geringd als eerste jaars 28/8/60, Eemmond,
terug op 10/11/60 Entroncamento, Portugal
- geringd als volgroeid 1/9/60, Eemmond,
terug op 27/7/63, Knardijk, paal 13
- rietgors : geringd als volgoried vr., 18/9/60, Eemmond
terug op 2/10/60, Kortrijk, België
- vlaamse gaai : geringd als volgroeid 11/10/59, Eemmond,
(trek), terug op 17/12/59, Waldeck (kreiss
Geldereren), Duitsland
- vink : geringd als volgroeid, 12/3/58, Hilversum
terug op 2/5/58, Kuopio, Finland

Door de heer J.G. Wurster geringd :

- koolmees : geringd als volgroeid vr., 27/5/66 's-Gra-
veland, terug in nestkast met 7 jongen
op 20/5/67 te Schiedam

Door de heer K. Visser geringd :

- kleine karekiet : geringd als volgoried, 25/8/67, Huizen
terug op 1/12/67, Murtosa, Portugal
- merel : twee ex. geringd als volgroeid 1967, Hui-
zen, terug jan. 1968, Huizen
- spreeuw : geringd als eerste jaars, 15/2/67, Huizen,
terug op 1/11/'67, Brussel, België
- geringd als overjar. ex., 25/2/67, Huizen
terug op 3/1/68, Barton Seagrave, Engeland
- staartmees : geringd door de heer J.G. Wurster 21/6/64
te Ankeveen, teruggevangen door de heer
K. Visser te Ankeveen op 26/1/68
- geringd door dr. J.A. Smits als overj. ex.
te Ankeveen op 17/9/67, teruggevangen door
de heer K. Visser op 26/1/68, eveneens te
Ankeveen

VELDWAARDEEMINGEN, verzameld tot 1 februari 1968.

Kuifduiker: 1 ex. Spiegelpolderplas, L. Oudejans. 20-12.
Aalscholver: 1 ex. Vestinggracht, Naarden, J. Bos. 4-1-'68
Roordomp: 20-12-'67, 1 ex. de Googh, L. Oudejans.
4-1-'68, II exx. Naardermeer, G. Ording.

Krakoend: 30-10-'67, 30 exx.
L. Osieck; 18-11-'67, 20 exx, op
11-12-'67, idem, C. J. W. Hilver.
Sperwer: 1-1, 1 ex. Boekestein,
28-3-1-'68, 1 ex. Bussum, R. Cyn
26-1, 1 ex. dood tegen ruit,
Huizen, E. Osieck.
Houtsnip: 7-1, 1 ex. Noordpolder
te veen, P. Marinus. 3-2, 1 ex,
Bantam, T. Longayroux, E. Osieck.
Zwarte Ruiter: 1 ex. De Googh,
overvliegend r. west, L. Oudej.
Monte Strandloper: van 13-11
tot 21-1, regelmatig waargec-
nomen bij Muiderberg tot max.
50 exx. op 18-11; op 21-1 nog
4 exx. bij Fort Ronduit, r. Bosse-
koek, E. Osieck.
Bosuil: 7-10, 10 exx. Muiderberg,
E. Bossekoek, E. Osieck.
Bosuil: 26-12, 2 exx. Cronebos
Hilversum, N. Marinus. In dec.
en jan. regelmatig gehoord in
Bikbergen, Huizen, E. Osieck.
22-1, 3 exx. 's-Gravlandsweg
Hilversum, Chr. Rey, J. H.

Ransuil: 18-1, roostplaats gevonden van ongeveer 20 exx.
in Bikbergen, Huizen, A. Van Riessen.

IJsvogel: Begin jan. regelmatig bij Ankeveense Pad, med.
van omwonenden.

Strandloper: 24-12, 23 exx. op Naarder Eng bij Huizen
foeragerend, D. A. Jonkers.

Klapekster: 1-1, 1 ex. Laarder Vasmee, J. H.

Zwartkop: Geregeld m. en vr. vanaf eind dec. en in jan.
Koningslaan, Bussum, med. E. Osieck. II-1, 1 vr. Bus-
sum N.O., T. Longayroux.

Baardmee: 22-10, 7 exx. Muiderberg, E. Osieck, 19-11, enkele
exx. Ankeveense Plassen, L. Oudejans, E. Osieck.
16-12, enkele exx. Huizer Vad, E. Osieck.
20-12, 1 ex. duidelijk gehoord, L. Oudejans bij Anke-
veense Pad. 23-12, enkele exx. Huizen, J. Muilwijk,
E. Osieck.

Goudvink: 20-11, 30 exx. Laarder Vasmee, J. Harder. 2-12, 5 ex
Utrechtse Waterleiding, Hilversum; 3-12, 1 ex.
Laarder Vasmee; 8-12, 10 exx. Schietbaan Crailo
H. Marinus; 7-1, 4 exx. idem; geregeld enkele exx.
in dec. en jan. N. Crailoscheweg Huizen, E. Osieck
8-1, 3 exx. Tafelberg, Blaricum, D. A. Jonkers.
6-2, 1 ex. roepend, de Snip, Bussum, idem.